

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 32Cob/61/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119213966
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Duman
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:7119213966.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom zo sudcov – predsedu: JUDr. Peter Duman a členov: JUDr. Daniel Ilavský a JUDr. Róbert Foltán, v sporovej veci žalobcu: JUDr. Ján Bodnár, Žriedlová 3, Košice, správca majetku úpadcu: SH TRADE, s.r.o., Košice v konkurze, IČO: 31 712 673, Rhodyho 14, Bardejov, zast.: FiguraLegal s.r.o., IČO: 52 824 918, Žriedlová 3, Košice, proti žalovaným: 1. A. B., notár, C. D. XXX/X, E. F., 2. SlovZink, a.s., IČO: 35 772 204, Dúbravská cesta 2, Bratislava, zast.: TaylorWessing e/n/w/c advokáti s. r. o., IČO: 35 905 832, Panenská 6, Bratislava, o vydanie predmetu úschovy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo 04.12.2020, č. k. 17Cb/10/2020-204, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok sa vo výrokoch I a II potvrdzuje.

Odvolanie žalobcu voči výroku III napadnutého rozsudku sa odmieta.

Žalovanému 2 sa priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu 100 % trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu o uloženie povinnosti žalovanému 1 vydať predmet úschovy – peňažné prostriedky vo výške 31.973,15 € zložené do notárskej úschovy u žalovaného 1 na základe zápisnice zo dňa 14.02.2017 č. N11/2017, U3/2017 a o uloženie povinnosti žalovanému 2 strpieť vydanie predmetu úschovy a udeliť súhlas s jeho vydaním v celom rozsahu zamietol (výrok I), žalovanému 2 priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným rozhodnutím (výrok II) a žalovanému 1 nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok III).

Z napadnutého rozsudku (bod 6) vyplýva, že vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil skutkový stav tak, ako bol tento opísaný v žalobe a potvrdený vyjadreniami žalovaného takto:

V zmysle reštrukturalizačného plánu žalovaného 2 potvrdeného uznesením OS Trenčín zo dňa 17.09.2013 (zverejneným v Obchodnom vestníku 184/13 dňa 24.09.2013) sp. zn. 28R/3/2012 mal žalovaný 2 zložiť do notárskej úschovy notárskeho úradu Mgr. Tatiany Vršanskej plnenie vo výške 31.973,15 € titulom reštrukturalizačného plánu v prospech veriteľa WARMWELL, S. A., Via España 122, City of Panama, Panama (ďalej len „WARMWELL“) čiastočne ako nezabezpečeného nepodmieneného veriteľa a čiastočne ako nezabezpečeného podmieneného veriteľa. Išlo o plnenie v súvislosti s pôvodne prihlásenou pohľadávkou WARMWELL (v celkovej výške 1.065.771,82 €), ktorá vyplývala z vlastnej zmenky na rad WARMWELL vystavenej zmenkovým dlžníkom – spoločnosťou K&M, s.r.o. a avalovanej žalovaným 2, ktorá bola indosovaná dňa 26.07.2012 na spoločnosť SH TRADE, s.r.o., Košice (ďalej len

„úpadca“) a následne bola právoplatným uznesením Okresného súdu Košice I zo 16.05.2016 sp. zn. 15UL/1/2015 vyhlásená za umorenú. Pohľadávka WARMWELL voči žalovanému 2 ako zmenkovému ručiteľovi bola zapísaná v rámci jeho reštrukturalizácie v konečnom zozname pohľadávok pod č. 133 vo výške 1.065.771,82 € ako pohľadávka WARMWELL s podmienkou vzniku v prípade nesplnenia hlavného záväzku zo zmenky zmenkovým dlžníkom. Žalobca ako správca majetku úpadcu vyzval listom z 13.01.2017 žalovaného 2 v zmysle prílohy č. 5 záväznej časti jeho reštrukturalizačného plánu na plnenie úpadcovi, a to titulom splátok splatných v prospech WARMWELL v zmysle reštrukturalizačného plánu v celkovej výške 31.973,15 € po naplnení podmienky vzniku pohľadávky a po indosovaní zmenky z WARMWELL ako pôvodného veriteľa na úpadcu. Na výzvu žalovaný 2 oznámil, že peňažné prostriedky boli zložené do notárskej úschovy na notárskom úrade u žalovaného 1 na podklade zápisnice zo 14.02.2017 č. N11/2017, U3/2017, keďže žalovaný 2 má pochybnosti o tom, kto je veriteľom. Žalobca požiadal listom z 15.02.2017 žalovaného 1 o plnenie z notárskej úschovy, žalovaný 2 však proti vydaniu plnenia z úschovy podal námietky, o ktorých následne rozhodol Okresný súd Dunajská Streda uznesením z 18.06.2017 č. k. 11U/1/2017-52 tak, že konanie zastavil, čo odôvodnil tým, že žalobca nebol výslovne žalovaným 2 označený v notárskej zápisnici ako príjemca skladaného plnenia, a preto nie je ani oprávnený domáhať sa jeho vydania. Otázka, či notár môže vydať predmet úschovy takejto osobe, sa môže riešiť len žalobou v sporovom konaní. Úpadcovi sa do potvrdenia reštrukturalizačného plánu žalovaného 2 súdom nepodarilo vstúpiť do tohto reštrukturalizačného konania namiesto WARMWELL v súvislosti s predmetnou pohľadávkou.

Súd prvej inštancie právne posúdil zistený skutkový stav podľa § 1 ods. 1 a 2, § 261 ods. 1 a 7 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), § 132 ods. 1 a 2, § 136 ods. 1 a 2, § 153 ods. 1, § 155 ods. 1 až 3 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“), § 568 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) takto:

Záväzok žalovaného 2 zo zmenkového ručenia za zaplatenie zmenky vystavenej zmenkovým dlžníkom spoločnosťou K&M, s.r.o. v prospech spoločnosti WARMWELL bol v súlade s článkom 3.3 body (a), (b) a (c) (a prípadne aj čl. 3.2) záväznej časti reštrukturalizačného plánu žalovaného 2 vrátane jeho prílohy č. 5 (splátkové kalendáre) ku dňu jeho účinnosti 25.09.2013 nahradený novým záväzkom, ktorého právny titul vzniku je priamo reštrukturalizačný plán žalovaného 2 s tým, že každý nezabezpečený (ne)podmienečný veriteľ sa uvedeným dňom zároveň výslovne vzdal nároku na úhradu svojej nezabezpečenej (ne)podmienečnej zistenej pohľadávky, t. j. pôvodne prihlásenej pohľadávky. Žiadna zo strán v konaní nespochybnila autenticitu predmetných častí plánu a taktiež nenamietali, že by sa na daný prípad mali vzťahovať iné časti reštrukturalizačného plánu. Účastníkom tohto reštrukturalizačného plánu pri predmetnom záväzku bol WARMWELL, pričom žalobca netvrdil a ani nepreukazoval v konaní žiadne skutočnosti, z ktorých by vyplývalo, že by úpadca účinne nadobudol od WARMWELL právo zodpovedajúce uvedenému novému záväzku žalovaného 2, t. j. právo dožadovať sa voči žalovanému 2 plnenia uvedeného nového záväzku. Žalobca sa nestal účastníkom reštrukturalizačného konania a ani účastníkom reštrukturalizačného plánu žalovaného 2, v dôsledku čoho nemá ani nárok na uspokojenie pôvodnej zmenkovej pohľadávky voči žalovanému 2 ako zmenkovému ručiteľovi v jej v tomto konaní uplatnenej časti 31.973,15 €, a to v rámci zmenenej povinnosti žalovaného 2 plniť už len nový záväzok podľa reštrukturalizačného plánu. Rovnako žalobca nemôže byť príjemcom predmetu notárskej úschovy, do ktorej bolo vložené peňažné plnenie práve z už uvedeného nového záväzku žalovaného 2, ktorého titulom vzniku je priamo reštrukturalizačný plán. Na tento záver nemajú vplyv ani žalobcom opisované dôvody, pre ktoré sa úpadcovi do potvrdenia reštrukturalizačného plánu žalovaného 2 súdom nepodarilo vstúpiť do reštrukturalizačného konania pri predmetnej pohľadávk (namiesto WARMWELL), ani následné potvrdenie reštrukturalizačného plánu pri predmetnom záväzku s pôvodným veriteľom (WARMWELL), keďže uvedené skutočnosti majú právnu relevanciu len vo vzájomnom vzťahu WARMWELL a úpadcu, nie však vo vzťahu k novému titulu plnenia záväzku v rámci reštrukturalizácie, t. j. vo vzťahu k súdom potvrdenému reštrukturalizačnému plánu. Predmet tohto konania nemôžu ovplyvniť ani neskoršie skutočnosti a udalosti, ktoré sa týkajú hlavného záväzkového vzťahu zo zmenky, a teda nie akcesorického ručiteľského záväzku (napr. vydanie rozsudku Okresného súdu Košice I z 01.12.2017 sp. zn. 30CbZm/6/2016). Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že (len) samotný prevod zmenky jej rubopisom v prospech úpadcu ešte pred potvrdením reštrukturalizačného plánu žalovaného 2 ako zmenkového ručiteľa nemohol spôsobiť aj zmenu v osobe veriteľa v súvislosti s až neskôr vzniknutým novým nárokom (z pohľadu žalovaného 2 záväzkom)

podľa reštrukturalizačného plánu, ktorého účastníkom pri predmetnej pohľadávke nebol úpadca. Všetky ostatné návrhy strán sporu na doplnenie dokazovania súd prvej inštancie už nepripustil, pretože buď na ich vykonaní už strany sporu netrvali alebo ich vykonanie nepovažoval za potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností pre rozhodnutie vo veci. Ďalšie argumenty strán sporu už nepovažoval za rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej, preto sa s nimi ani osobitne nevysporiadal s odkazom na konštantnú judikatúru. Z vyššie uvedených dôvodov preto súd prvej inštancie žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, pretože pokiaľ žalobca nemá nárok na vydanie predmetu úschovy, tak sa tohto vydania neúspešne domáhal aj u žalovaného 1 ako notára, kde bola predmetná úschova zriadená. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 a 255 ods. 1 CSP a žalovanému 1 napriek jeho plnému úspechu vo veci nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože mu preukázateľne žiadne trovy nevznikli a v spore plne úspešnému žalovanému 2 priznal plnú náhradu trov konania voči v spore neúspešnému žalobcovi.

Včasným odvolaním sa žalobca domáhal zmeny napadnutého rozsudku tak, že tunajší súd žalobe v celom rozsahu vyhovie alebo zruší napadnutý rozsudok a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a prizná mu náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Namietol, že napadnutý rozsudok nespĺňa kvalitatívne nároky v zmysle § 220 ods. 2 CSP, v dôsledku čoho má za to, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Rozsudok považuje za zmätočný a nepreskúmateľný, pretože z neho nie je zjavné a jasné, ktoré časti jeho rozhodnutia tvoria zákonom uložené náležitosti rozsudku ako takého. Rovnako sa súd nevysporiadal s jasným a výstižným vysvetlením podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov strán. Žalobca považuje za nesprávne aj právne posúdenie vecí, ktoré spočíva v závere súdu, že žalobca aj napriek tomu, že sa riadne a zákonným spôsobom stal hmotnoprávnym nositeľom pohľadávky voči hlavnému dlžníkovi K&M, s.r.o. a súčasne aj voči žalovanému 2 ako ručiteľovi, nemá právo na plnenie, keďže sa nestal účastníkom plánu. Jediným argumentom súdu je, že žalobca nemá nárok na hmotnoprávne nadobudnutú pohľadávku, keďže po tom, ako ju riadne a včas uplatnil prihláškou jej pôvodný vlastník (WARMWELL) v reštrukturalizácii, následne počas prebiehajúcej reštrukturalizácie, zmenu indosoval. Žalobca namietal, že indosácia je jediný úplný spôsob hmotnoprávnej zmeny nositeľa oprávnení zo zmenky. Takto žalobca ako nový hmotnoprávny vlastník je oprávnený na plnenie vyplývajúce z reštrukturalizačného plánu. Reštrukturalizačný súd zamietol žalobcovi vstup do konania iba z formálnych dôvodov, nie preto, že úpadca nevedel preukázať, že zmenka bola prevedená z WARMWELL na úpadcu, pretože úpadca riadne preukázal indosovanie zmenky. Absencia formálnych náležitostí kvalifikovaného návrhu na zmenu účastníka reštrukturalizačného konania neneguje hmotnoprávne účinky indosácie ako takej. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva zákaz prevodu prihlásenej pohľadávky veriteľa a súčasne prevod pohľadávky nespôsobuje zánik postavenia v konaní (tu poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR IV. 86/2019-18 z 05.11.2019). Reštrukturalizačný súd pri rozhodovaní o vstupe do konania neposudzoval prevod pohľadávky po hmotnoprávnej stránke, ale podľa procesných ustanovení ZKR týkajúcich sa účastníctva. V zmysle § 132 ods. 1 ZKR „Reštrukturalizačný plán je listina upravujúca vznik, zmenu alebo zánik práv a záväzkov osôb v nej uvedených, ako aj rozsah a spôsob uspokojenia tých účastníkov plánu, ktorí sú veriteľmi prihlásených pohľadávok...“, pričom WARMWELL nie je hmotnoprávnym nositeľom práv, keďže tieto previedla (indosovala) na úpadcu; čo potvrdzuje aj cit. uznesenie ústavného súdu. Zmena účastníctva v prebiehajúcom reštrukturalizačnom konaní je procesnoprávneho charakteru, skutočnosť, že k nej procesnoprávne nedošlo nespôsobuje zánik práva, iba obmedzenie vykonávania procesných práv vo vzťahu k tomuto konaniu. Žalobca teda má v celom rozsahu aktívnu vecnú legitímáciu na uplatňovanie nárokov pôvodne svedčiacich WARMWELL uplatnených v reštrukturalizácii, pretože ich riadne nadobudol indosáciou, a to aj keď formálne, po riadnom prihlásení pohľadávky a jej zaradení do zoznamu pohľadávok, nenadobudol procesné postavenie za účelom uplatňovania práv v reštrukturalizácii. Uvedené predstavuje len procesnoprávny aspekt veci, ale nemá vplyv na existenciu hmotnoprávneho záväzku. Je vylúčená taká interpretácia ZKR, ktorá by viedla k tomu, že pôvodná pohľadávka veriteľa zaniká a je nahradzovaná novou pohľadávkou bez ohľadu na to, kto je hmotnoprávne veriteľom takejto pohľadávky. Preto je potrebné rozlišovať hmotnoprávne vlastníctvo pohľadávky a procesnoprávne účastníctvo v reštrukturalizačnom konaní a v reštrukturalizačnom pláne. Len skutočnosť, že sa v reštrukturalizačnom konaní nerozhodlo o vstupe do konania (§ 25 ZKR) alebo o potvrdení nadobudnutia pohľadávky (§ 26 ZKR) nemôže spôsobiť zánik hmotnoprávneho oprávnenia skutočného veriteľa domáhať sa zaplatenia svojej pohľadávky. Ak je účastníkom plánu pôvodný veriteľ, je potrebné pri plnení plánu brať ohľad na všetky skutočnosti,

ktoré môžu mať za následok zmenu v oprávnení požadovať plnenie od dlžníka vrátane postúpenia pohľadávky či napr. indosácie zmenky. Žalobca tiež upriamil pozornosť na to, že pôvodný hlavný vzťah je založený vystavenou zmenkou medzi spoločnosťami K&M, s.r.o. a úpadcom, pričom postavenie žalovaného 2 ako avalistu je plne determinované týmto hlavným zmenkovým vzťahom. Je vylúčené, aby žalovaný 2 ako avalista sa len v dôsledku svojho reštrukturalizačného konania úplne „oslobodil“ od tohto zmenkového vzťahu a svoje povinnosti zo zmenky zredukoval len na plnenie konkrétnemu účastníkovi reštrukturalizačného plánu vo výške ním určenej. Je neprípustné, aby sa úplne zbavil svojho postavenia ako avalistu. V reštrukturalizačnom konaní žalovaného 2 bola predmetná pohľadávka zapísaná v konečnom zozname pohľadávok pod č. 133 veriteľa WARMWELL vo výške 1.065.771,82 € ako pohľadávka podmienená s podmienkou vzniku v prípade nesplnenia záväzku zmenkovým dlžníkom zo zmenky vystavenej spoločnosťou K&M, s.r.o., IČO: 35 806 516, v Bratislave, dňa 17.08.2010, na sumu 1.065.771,82 €, so splatnosťou dňa 15.03.2014. Predmetná pohľadávka aj naďalej ostala previazaná s predmetnou zmenkou a sledovala jej osud. Je absolútne neprijateľný záver, že nárok na plnenie zo zmenky, ktorej zmenkovým veriteľom je po indosácii úpadca, vznikne po „nesplnení záväzku zmenkovým dlžníkom“ voči avalistovi pôvodnému subjektu (WARMWELL), ktorý ale už nie je zo zmenky oprávnený a nemá žiadny právny dôvod na plnenie titulom zmenky. Obdobné, podľa názoru žalobcu absurdné závery, by mali platiť aj v prípade po skončení reštrukturalizácie, kedy prakticky prevod pohľadávky nie je možný, pretože po prevode takej pohľadávky by nadobúdateľ nebol sensu stricto oprávnený na plnenie, keďže nie je totožným subjektom s účastníkom reštrukturalizačného plánu. Taktiež, ak by veriteľ (fyzická osoba) riadne prihlásenej a zistenej pohľadávky zomrel pred potvrdením reštrukturalizačného plánu, jeho celý nárok by schválením reštrukturalizačného plánu zanikol, pretože ani jeho dedičia by nemali právo na zdedené plnenie, keďže nie sú ich mená uvedené v reštrukturalizačnom pláne ako účastníci, a to aj pri zachovaní právneho stavu, že sa dedí ku dňu smrti poručiteľa, t. j. veriteľa, ktorý zomrel pred schválením reštrukturalizačného plánu a dedí sa nárok vyplývajúci z prihlásenej a zistenej pohľadávky, a nie z titulu reštrukturalizačného plánu. Závery súdu prvej inštancie smerujú k tomu, že právo vyplývajúce z reštrukturalizačného plánu je plne a bez ohľadu na akékoľvek okolnosti záväzné. Súd prvej inštancie teda celkom zjavne vec nesprávne právne posúdil, keď nepriznal právo na plnenie aj napriek preukázanému hmotnoprávnemu nadobudnutiu práva. Žalobca považuje za relevantné aj súvislosti predostreté v konaní na Okresnom súde Košice I, sp. zn. 15UL/1/2015, v ktorom súd okrem iného vyhlásil za umorenú spornú zmenku, ako aj konanie na tom istom súde pod sp. zn. 30CbZm/6/2016, ktorý právoplatne priznal nároky žalobcu vyplývajúce z indosovanej zmenky, čím potvrdil jeho aktívnu legitímáciu voči vystaviteľovi zmenky K&M, s.r.o. K obrane žalovaného 2, že malo dôjsť k úhrade zmenkovej sumy započítaním vzájomných pohľadávok medzi spoločnosťami K&M, s.r.o. a úpadcom, čím došlo k riadnej solúcii pohľadávky úpadcu zo zmenky v celom jej rozsahu, žalobca uviedol, že žalovaný 2 tým vlastne potvrdzuje právne účinné nadobudnutie (indosáciu zmenky) pohľadávky na úpadcu, keďže na listine o započítaní je uvedený ako adresát úpadca, a nie WARMWELL ako pôvodný vlastník zmenky, a to časovo po skončení reštrukturalizácie.

Žalovaný 1 sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Žalovaný 2 vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadal rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a zaviazat žalobcu na náhradu trov konania. V plnom rozsahu sa stotožnil s dôvodmi pre zamietnutie žaloby uvedenými v odôvodnení rozsudku a s výkladom príslušných zákonných ustanovení. Úpadca nikdy nenadobudol pohľadávku na peňažné plnenie určené podľa reštrukturalizačného plánu pre veriteľa WARMWELL (t. j. nový záväzok), v dôsledku čoho nie je oprávnená uplatňovať voči žalovanému 2 nárok na vydanie predmetu úschovy. Odôvodnenie rozsudku je zreteľne štruktúrované a obsahuje jasné a výstižné vysvetlenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov tak, ako to vyžadujú príslušné zákonné ustanovenia. V súvislosti s tvrdeniami žalobcu, že účinnosťou reštrukturalizačného plánu nedošlo k zániku (pôvodnej) pohľadávky zo zmenečného ručenia za zaplatenie zmenky, žalovaný 2 poukázal na to, že podľa dohody uzavretej s veriteľmi v čl. 3.3 písm. c) záväznej časti reštrukturalizačného plánu, „Každý nezabezpečený podmienený veriteľ sa Dňom účinnosti (Reštrukturalizačného plánu) výslovne vzdáva nároku na úhradu svojich Nezabezpečených podmienených zistených pohľadávok, vrátane všetkého príslušenstva s tým, že tento jeho nárok je v súlade s odsekmi (a) a (b) vyššie nahradený novým záväzkom Dlžníka“. Podľa čl. 3.3 písm. a) záväznej časti reštrukturalizačného plánu, „Záväzky Dlžníka podľa tohto odseku (a) vznikajú Dňom účinnosti (Reštrukturalizačného plánu) a sú záväzkami vzniknutými

titulom tohto Plánu a nie sú záväzkami Dlžníka vzniknutými titulom príslušných Nezabezpečených podmienených zistených pohľadávok.“ Podľa čl. 3.3 písm. b) záväznej časti reštrukturalizačného plánu, „Dňom účinnosti (Reštrukturalizačného plánu) záväzok Dlžníka podľa odseku (a) vyššie nahrádza záväzok Dlžníka zaplatiť titulom príslušných Nezabezpečených podmienených zistených pohľadávok každému Nezabezpečenému (ne)podmienenému veriteľovi čiastku predstavujúcu celkovú čiastku jeho Nezabezpečených (ne)podmienených zistených pohľadávok.“ Tiež poukázal, že v súlade s ust. § 132 ods. 1 ZKR je reštrukturalizačný plán listina upravujúca vznik, zmenu alebo zánik práv a záväzkov účastníkov plánu. Podľa § 155 ods. 1 ZKR sa ustanovenia plánu stávajú účinnými voči všetkým účastníkom plánu zverejnením uznesenia o potvrdení plánu v Obchodnom vestníku (uznesenie Okresného súdu Trenčín o potvrdení reštrukturalizačného plánu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 184/2013 dňa 24.09.2013 pod značkou K016873). Podľa § 155 ods. 3 ZKR sa reštrukturalizačný plán potvrdený súdom považuje za právny úkon urobený vo forme a spôsobom, ktorý je vyžadovaný osobitnými predpismi pre vznik, zmenu alebo zánik práv alebo záväzkov obsiahnutých v pláne. Je preto nesporné, že pôvodná pohľadávka zo zmenečného ručenia za zaplatenie zmenky, od ktorej si žalobca odvodzuje nárok na vydanie predmetu úschovy, zanikla v súlade s vyššie uvedeným ust. reštrukturalizačného plánu ku dňu účinnosti reštrukturalizačného plánu (t. j. k 25.09.2013) a k tomuto dňu bola pôvodná pohľadávka zo zmenečného ručenia za zaplatenie zmenky nahradená novou pohľadávkou vyplývajúcou z dohody (novácie) uzavretej s veriteľmi žalovaného 2 v reštrukturalizačnom pláne. Tvrdenia žalobcu, že účinnosťou reštrukturalizačného plánu nedošlo k novácii (pôvodnej) pohľadávky zo zmenečného ručenia za zaplatenie zmenky, teda k jej zániku a nahradeniu (novou) pohľadávkou vyplývajúcou z reštrukturalizačného plánu, podľa žalovaného 2 nemajú oporu v právnom a skutkovom stave v prejednávanej veci. Žalobca sa pri týchto tvrdeniach neodvoláva na žiadne zákonné ustanovenia, žiadnu odbornú alebo komentárovú literatúru, ani na žiadnu relevantnú judikatúru. K postaveniu úpadcu v reštrukturalizácii žalovaný 2 uviedol, že žalobca tvrdenie, že úpadca nadobudol zmenku od WARMWELL v júli 2012 do dnešného dňa žiadnym hodnoverným spôsobom nepreukázal. Práva úpadcu zo zmenky zakladá na uznesení Okresného súdu Košice I zo 16.05.2016, č. k. 15UI/1/2015-45 o jej umorení. V roku 2013 (pred schvaľovaním reštrukturalizačného plánu) a ani neskôr preto úpadca nevedel predložiť reštrukturalizačnému súdu listiny požadované ZKR na preukázanie nadobudnutia zmenky. Ak by úpadca aj hypoteticky nadobudol zmenku od WARMWELL tak, ako tvrdí žalobca, tak WARMWELL bola oprávnená vykonávať v reštrukturalizačnom konaní práva spojené s podmienenou pohľadávkou prihlásenou zo zmenečného ručenia za zaplatenie zmenky až do zverejnenia oznamu o nadobudnutí právoplatnosti uznesenia súdu o povolení vstupu úpadcu do reštrukturalizačného konania, resp. o potvrdení prevodu predmetnej pohľadávky na úpadcu (§ 25 ods. 5 resp. § 26 ods. 4 ZKR). Ak došlo k prevodu pohľadávky zo zmenečného ručenia za zaplatenie zmenky v priebehu reštrukturalizačného konania tak, ako tvrdí žalobca, tak nie je zrejmé, prečo (údajný) prevodca (WARMWELL) a (údajný) nadobúdateľ (úpadca) nezohľadnili nároky, ktoré na takýto prevod kladie ZKR, s prečo si medzi sebou nedohodli ich vzájomné práva a povinnosti tak, aby zohľadnili prebiehajúce reštrukturalizačné konanie. Aj v tomto hypotetickom prípade (ak by prevodca pokračoval vo výkone práv súvisiacich s prevádzanou pohľadávkou v reštrukturalizácii) by však nesporne došlo k uzavretiu platnej a účinnej dohody o novácii predmetnej pohľadávky, t. j. dohody o vzdaní sa (pôvodnej) podmienenej pohľadávky zo zmenečného ručenia za zaplatenie zmenky a o jej nahradení (novou) pohľadávkou vyplývajúcou z reštrukturalizačného plánu so žalovaným 2 v reštrukturalizačnom pláne. Výkon práv súvisiacich prevádzanou pohľadávkou v reštrukturalizačnom konaní, ako aj prípadné vysporiadanie plnenia z reštrukturalizačného plánu medzi (údajným) prevodcom (WARMWELL) a (údajným) nadobúdateľom (úpadcom) v takomto prípade má byť predmetom vnútornej dohody medzi prevodcom a nadobúdateľom pohľadávky, a nie je vecou dlžníka. Žalovaný 2 sa domnieva, že v takomto hypotetickom prípade by takisto nič nebránilo tomu, aby prevodca po účinnosti reštrukturalizačného plánu formálne postúpil (novú) pohľadávkou z reštrukturalizačného plánu na nadobúdateľa a aby o takomto postúpení informoval dlžníka. Žalobca do dnešného dňa však nijakým spôsobom nepreukázal, že by od WARMWELL nadobudol (novú) pohľadávkou vyplývajúcou z reštrukturalizačného plánu. Žalobca sa tak nikdy nestal účastníkom reštrukturalizačného plánu a ani od WARMWELL nikdy nenadobudol (novú) pohľadávkou vyplývajúcou z reštrukturalizačného plánu, preto nemá nárok na plnenie z reštrukturalizačného plánu resp. na vydanie predmetu úschovy. Úvahy žalobcu o možnej paralele k sukcesii, ku ktorej dochádza pri dedení, žalovaný 2 považuje za skutkovo a právne nesprávne a absolútne neaplikovateľné na prejednávanú vec. Rovnako to platí pre tvrdenie, že žalovaný 2 potvrdzuje prevod pohľadávky zo zmenečného ručenia za zaplatenie zmenky tým, že odkazuje na jednostranný zápočet vzájomných pohľadávok, ktorý adresovala spoločnosť K&M, s.r.o. úpadcovi, keďže toto sa nezakladá na pravde.

V ďalších podaniach (odvolacej replike a odvolacej duplike) strany v podstate zotrvali na svojej dovtedajšej argumentácii.

Odvolaací súd, viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj predchádzajúce konanie pred súdom prvej inštancie aj z hľadiska väd týkajúcich sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP) bez nariadenia pojednávania, pretože neboli splnené podmienky § 385 ods. 1 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti výrokom I a II napadnutého rozsudku je nedôvodné a vo zvyšku ho treba odmietnuť.

Čo sa týka odvolania žalobcu proti výrokom I a II napadnutého rozsudku, odvolací súd konštatuje, že dôvody napadnutého rozsudku sú správne, a preto sa v celom rozsahu stotožňuje s jeho odôvodnením (§ 387 ods. 2 CSP). Pokiaľ ide o podstatné vyjadrenia a podstatné tvrdenia žalobcu uvedené v odvolaní (§ 387 ods. 3 CSP), odvolací súd k nim dopĺňa tieto úvahy:

Svojou prvou odvolacou námietkou žalobca súdu prvej inštancie v podstate vyčítal, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nevyhovuje kvalitatívnym požiadavkám stanoveným zákonom. Žalobca síce odcitoval dotknuté ustanovenie zákona (§ 220 ods. 2 CSP), a vyslovil svoj názor, že rozsudok je zmätočný, nepreskúmateľný a neštruktúrovaný, no bližšie nespresnil, v čom konkrétne vidí nedostatky jeho odôvodnenia, teda napríklad ktoré skutkové, či právne závery súdu prvej inštancie sú svojvoľné a prečo. Podľa odvolacieho súdu nepresvedčivo nevyznieva napadnutý rozsudok, ale práve žalobcova prvá odvolacia námietka. Súd prvej inštancie totiž vo svojom rozhodnutí celkom jasne uviedol, aký skutkový stav zistil (body 1 až 4 napadnutého rozsudku) a z akých dôkazov vychádzal (bod 5 napadnutého rozsudku). Riadne potom zdôvodnil, z čoho dospel k záveru, že žalobca nemá právo na vydanie úschovy (body 6 až 10 napadnutého rozsudku). Napokon aj sám žalobca bol schopný argumentáciu prvoinštančného súdu zrozumiteľne zhrnúť (bod 4 odvolania) a aj spochybníť po vecnej stránke (body 5 až 7 odvolania), čo len potvrdzuje, že napadnutý rozsudok je preskúmateľný. Odôvodnenie napadnutého rozsudku ako celok vyhovuje požiadavkám § 220 ods. 2 CSP, keďže z neho možno zistiť tak skutkové, ako aj právne závery súdu prvej inštancie, ktoré ho viedli k tomu, že žalobu zamietol. To, že žalobca so závermi súdu prvej inštancie nesúhlasí, ale ani to, keby boli aj nesprávne, neznamená arbitrárnosť napadnutého rozsudku, ktorá by mala predstavovať porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces.

Svojou druhou odvolacou námietkou žalobca namieta nesprávne právne posúdenie veci v otázke svojej aktívnej vecnej legitímácie. Na účely vyhodnotenia tejto námietky odvolací súd rekapituluje, že žalobca svoju žalobu opieral v podstate o tvrdenie, že má právo na vydanie peňazí z úschovy z titulu reštrukturalizačného plánu žalovaného 2, pretože v dôsledku indosácie zmenky sa stal novým veriteľom zmenečného dlžníka, ktorý nespĺnil svoj dlh, čo spôsobilo vznik jeho práva na plnenie voči avalistovi zmenky – žalovanému 2. Podľa názoru žalobcu na jeho nárok nemá vplyv, že jeho návrh na vstup do reštrukturalizačného konania namiesto pôvodného veriteľa bol zamietnutý, pretože z hľadiska hmotného práva sa stal novým veriteľom pohľadávky.

Reštrukturalizačné konanie je osobitný druh civilného konania, ktorého cieľom je nielen ozdravenie podnikania dlžníka, ale aj kolektívne vymáhanie pohľadávok jeho veriteľov. Z tohto dôvodu zákon určuje aj odlišný spôsob uplatňovania pohľadávok veriteľov voči dlžníkovi. Tie sa neuplatňujú osobitne žalobami v civilnom sporovom konaní, ani v rámci exekúcie, ale v zásade prihláškou pohľadávky do reštrukturalizácie. Platí základné pravidlo, že právo uplatňovať svoje nároky počas reštrukturalizácie majú len veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným týmto zákonom prihlásili svoje pohľadávky a ak sa tieto nároky v reštrukturalizácii riadne a včas neuplatnia prihláškou, právo vymáhať tieto nároky voči dlžníkovi v prípade potvrdenia reštrukturalizačného plánu súdom zaniká (§ 120 ods. 1 ZKR). Cieľom reštrukturalizácie, ak má dosiahnuť svoj účel, je schváliť a potvrdiť reštrukturalizačný plán. Reštrukturalizačný plán je listina upravujúca vznik, zmenu alebo zánik práv a záväzkov osôb v nej

uvedených (ďalej len „účastník plánu“), ako aj rozsah a spôsob uspokojenia tých účastníkov plánu, ktorí sú veriteľmi prihlásených pohľadávok, prípadne akcionármi dlžníka (§ 132 ods. 1 prvá veta ZKR). Po potvrdení plánu súdom je plán záväzný pre všetkých účastníkov plánu (§ 132 ods. 1 druhá veta ZKR). Zverejnením uznesenia o potvrdení plánu v Obchodnom vestníku zaniká právo veriteľov, ktorí riadne a včas podľa tohto zákona neprihlásili svoje pohľadávky, vymáhať tieto pohľadávky voči dlžníkovi, ako aj riadne a včas neprihlásené zabezpečovacie práva vzťahujúce sa na majetok dlžníka; to platí rovnako aj pre podmienené pohľadávky, ktoré mali byť uplatnené prihláškou (§ 155 ods. 2 ZKR).

Veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným ZKR prihlásili svoje pohľadávky, sa stávajú účastníkmi reštrukturalizačného konania (§ 119 ods. 1 ZKR). Účastníctvo v tomto konaní veriteľom umožňuje uplatňovať si svoje práva spojené s prihlásenou pohľadávkou voči dlžníkovi. Zákon počíta aj so zmenou v osobe veriteľa prihlásenej pohľadávky počas reštrukturalizačného konania a novému veriteľovi poskytuje možnosť uplatňovať práva spojené s pohľadávkou, ktoré inak v konaní prináležia pôvodnému veriteľovi. Deje sa tak na návrh veriteľa povolením vstupu veriteľa do reštrukturalizačného konania alebo potvrdením prevodu alebo prechodu pohľadávky z jedného účastníka reštrukturalizačného konania na iného účastníka reštrukturalizačného konania (§ 25 až § 27 v spojení s § 119 ods. 4 ZKR).

Z vyššie opísanej právnej úpravy je zrejmé, že osud prihlásenej pohľadávky je nerozlučne spätý s reštrukturalizačným konaním. ZKR síce rešpektuje právo veriteľa nakladať s prihlásenou pohľadávkou, no keďže jej uspokojenie závisí od výsledkov reštrukturalizácie, vyžaduje, aby bola osoba oprávnená uplatňovať práva s ňou spojené na účely reštrukturalizačného konania jasne určená. Touto osobou je v dôsledku prihlásenia pohľadávky v zásade veriteľ, ktorý prihlášku podal. Pokiaľ má dôjsť k zmene tejto osoby, musí sa tak udiť na základe súdneho rozhodnutia podľa § 25 alebo § 26 ZKR. Takéto rozhodnutie nie je len jednoduchou formalitou, ako sa to snaží navodiť žalobca. Kým totiž súd o zmene osoby veriteľa ako účastníka reštrukturalizácie nerozhodne, práva spojené s prihlásenou pohľadávkou vykonáva pôvodný veriteľ. To napokon potvrdzuje aj žalobcom citované uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 05.11.2019, sp. zn. IV. ÚS 86/2019-18, kde ústavný súd v súvislosti s § 25 ZKR konštatuje, že do času, kým nadobúdateľ nadobudne práva spojené s nadobudnutou pohľadávkou v konkurznom konaní, je tieto práva v konkurznom konaní oprávnený vykonávať pôvodný veriteľ pohľadávky. Keďže ustanovenia § 25 a § 26 ZKR sa primerane použijú aj v reštrukturalizačnom konaní (§ 119 ods. 4 ZKR), podľa odvolacieho súdu tento záver ústavného súdu práveže potvrdzuje správnosť napadnutého rozsudku, a nie naopak, ako argumentuje žalobca. Aj odvolací súd totiž zastáva názor, že nadobúdateľ pohľadávky nemá právo uplatňovať práva v reštrukturalizačnom konaní, kým súd nerozhodne o jeho vstupe do konania alebo o potvrdení nadobudnutia pohľadávky. Na nadobúdateľa teda zjavne neprechádzajú všetky práva spojené s prihlásenou pohľadávkou. Práva, ktoré sa uplatňujú v reštrukturalizačnom konaní, patria naďalej pôvodnému veriteľovi. Jeho postavenie ako účastníka reštrukturalizačného konania nezaniká prevodom pohľadávky, pretože takýto následok zo zákona nevyplyva. Pôvodný veriteľ má najmä prostredníctvom veriteľského výboru (§ 144 ZKR), či schvaľovacej schôdze (§ 146 ZKR) naďalej zachované právo podieľať sa na schvaľovaní reštrukturalizačného plánu, ktorý má priamy vplyv na existenciu pohľadávky (§ 132 ods. 1 prvá veta ZKR). Inak povedané, aj po prevode prihlásenej pohľadávky na nového veriteľa sú úkony pôvodného veriteľa v reštrukturalizačnom konaní priamo späté s prihlásenou pohľadávkou. Postavenie pôvodného veriteľa, ktoré vyplýva z analyzovaných účinkov § 25 a § 26 ZKR v spojení s § 119 ods. 4 ZKR, možno prirovnať postaveniu osoby, ktorá koná vo vlastnom mene, ale na cudzí účet, teda podobne, ako v prípade, keď postupca vymáha postúpený nárok sám vo svojom mene na účet postupníka (§ 530 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Bagatelizovanie účinkov rozhodnutia podľa § 25 a § 26 ZKR zo strany žalobcu treba preto rázne odmietnuť.

Na tomto mieste sa žiada zosumarizovať skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie tejto veci: 17.08.2010 žalobcom tvrdené vystavenie zmenky pre veriteľa WARMWELL so žalovaným 2 ako avalistom, 16.05.2012 povolenie reštrukturalizácie žalovaného 2 (uznesenie Okresného súdu Trenčín č. k. 28R/3/2012-122), 23.05.2012 právne účinky povolenia reštrukturalizácie, 26.07.2012 žalobcom tvrdená indosácia zmenky z WARMWELL na úpadcu a následný návrh úpadcu na vstup do reštrukturalizačného konania, 19.06.2013 zamietnutie návrhu na vstup (uznesenie Okresného súdu Trenčín č. k. 28R/3/2012-1235; č. l. 194), 17.09.2013 a potvrdenie reštrukturalizačného plánu [vrátane jeho

záväznej časti – článku 3.3 písm. c) v znení: „Každý nezabezpečený podmienený veriteľ sa Dňom účinnosti (Reštrukturalizačného plánu) výslovne vzdáva nároku na úhradu svojich Nezabezpečených podmienených zistených pohľadávok, vrátane všetkého príslušenstva s tým, že tento jeho nárok je v súlade s odsekmi (a) a (b) vyššie nahradený novým záväzkom Dlžníka“, článku 3.3 písm. a) v znení: „Záväzky Dlžníka podľa tohto odseku (a) vznikajú Dňom účinnosti (Reštrukturalizačného plánu) a sú záväzkami vzniknutými titulom tohto Plánu a nie sú záväzkami Dlžníka vzniknutými titulom príslušných Nezabezpečených podmienených zistených pohľadávok“ a článku 3.3 písm. b) v znení „Dňom účinnosti (Reštrukturalizačného plánu) záväzok Dlžníka podľa odseku (a) vyššie nahrádza záväzok Dlžníka zaplatiť titulom príslušných Nezabezpečených podmienených zistených pohľadávok každému Nezabezpečenému (ne)podmienenému veriteľovi čiastku predstavujúcu celkovú čiastku jeho Nezabezpečených (ne)podmienených zistených pohľadávok.“] (uznesenie Okresného súdu Trenčín č. k. 28R/3/2012-1380).

Podľa § 155 ods. 1 ZKR sa ustanovenia plánu stávajú účinnými voči všetkým účastníkom plánu zverejnením uznesenia o potvrdení plánu v Obchodnom vestníku. Uznesenie Okresného súdu Trenčín č. k. 28R/3/2012-1380 o potvrdení reštrukturalizačného plánu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 184/2013 dňa 24.09.2013 pod značkou K016873, takže ustanovenia plánu sa stali účinnými 25.09.2013 (§ 199 ods. 9 druhá veta ZKR). Reštrukturalizačný plán potvrdený súdom sa pritom považuje za právny úkon urobený vo forme a spôsobom, ktorý je vyžadovaný osobitnými predpismi pre vznik, zmenu alebo zánik práv alebo záväzkov obsiahnutých v pláne (§ 155 ods. 3 ZKR).

Odvolací súd preto potvrdzuje správnosť názoru prvoinštančného súdu a uzatvára, že účinnosťou reštrukturalizačného plánu došlo k zániku (pôvodnej) pohľadávky zo zmenečného ručenia za zaplatenie zmenky. Pôvodná pohľadávka zo zmenečného ručenia za zaplatenie zmenky, od ktorej si žalobca odvodzuje nárok na vydanie predmetu úschovy, zanikla v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami potvrdením reštrukturalizačného plánu ku dňu účinnosti reštrukturalizačného plánu (25.09.2013). K tomuto okamihu sa pôvodná pohľadávka zo zmenečného ručenia za zaplatenie zmenky zároveň nahradila novou pohľadávkou vyplývajúcou z dohody (novácie) uzavretej s veriteľmi ako účastníkmi reštrukturalizačného plánu. Žalobca nebol účastníkom plánu v tejto časti, pretože chýba rozhodnutie súdu o potvrdení prevodu pohľadávky na žalobcu podľa § 26 ZKR. Žalobca preto nemá voči žalovanému 2 právo na plnenie splatného záväzku titulom reštrukturalizačného plánu, a teda nemá ani právo voči žalovanému 1 na vydanie predmetu úschovy.

Na vyššie uvedenom závere nič nemení ani umorenie zmenky po potvrdení reštrukturalizačného plánu uznesením Okresného súdu Košice I zo 16.05.2016, č. k. 15UI/1/2015-45. Hoci k žalobcom tvrdenej indosácii malo dôjsť už 26.07.2012, úpadca do potvrdenia reštrukturalizačného plánu, teda približne v priebehu 1 roka (ale ani neskôr) nevedel predložiť reštrukturalizačnému súdu listiny požadované zákonom, ktoré sú podmienkou na potvrdenie nadobudnutia pohľadávky súdom (§ 26 ods. 2, ale aj § 25 ods. 2 ZKR). Podstatou umorenia zmenky je zbaviť stratenú alebo zničenú listinu jej účinnosti. Tá však môže byť aj len dôkazná (pozri KOVAŘÍK, Z. Zmenky. Žilina : Komora komerčných právnikov SR, 1994, s. 248). Rozhodnutie o umorení zmenky teda môže síce nahrádzať umorenú listinu, ale neobnovuje pôvodný záväzok zo zmenečného ručenia. V prejednávanej veci tento záväzok medzičasom zanikol v dôsledku účinkov reštrukturalizačného plánu. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že keďže pohľadávka zodpovedajúca zmenečnému ručeniu bola riadne prihlásená do reštrukturalizačného konania, predsa ani predloženie originálu zmenky s indosamentom z roku 2012 po potvrdení reštrukturalizačného plánu, pokiaľ by k umoreniu zmenky vôbec nedošlo, by logicky nemohlo mať vplyv na účinky reštrukturalizačného plánu, ktoré nastali v roku 2013.

Odvolací súd ešte poznamenáva, že záver žalobcu, že po skončení reštrukturalizácie je prevod pohľadávky nemožný, je naozaj absurdný, ale je to tak preto, lebo k nemu dochádza žalobca z absurdných dôvodov, a nie je ani zrejmé, o aké právne predpisy ich opiera. Účinnosťou reštrukturalizačného plánu došlo k novácii, teda z právneho hľadiska k vzniku novej pohľadávky. S takouto pohľadávkou môže účastník plánu, ktorý do potvrdenia plánu vykonával práva s ňou spojené,

bezpochyby nakladať aj bez rozhodnutia reštrukturalizačného súdu, ktorého právomoc v tejto súvislosti zanikla skončením reštrukturalizácie.

Napokon zavádzajúce je žalobcovo prirovnanie posudzovanej situácie k prípadu, keď by veriteľom prihlásenej pohľadávky bola fyzická osoba, ktorá by pred potvrdením reštrukturalizačného plánu zomrela. Veriteľ – fyzická osoba po svojej smrti prirodzene objektívne nemôže vykonávať práva spojené s pohľadávkou do rozhodnutia súdu podľa § 25 alebo § 26 ZKR, na rozdiel od prevodcu pohľadávky, ktorý je až do rozhodnutia súdu podľa cit. ustanovení ZKR účastníkom reštrukturalizačného konania a môže (aj podľa žalobcom citovaného uznesenia ÚS SR, sp. zn. IV. 86/2019) vykonávať práva spojené s prevedenou pohľadávkou.

Keďže všetky odvolacie námietky žalobcu sú neopodstatnené, odvolací súd nezistil žiadne dôvody, ktoré by mali viesť k zrušeniu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v časti výrokov I a II (§ 389 CSP) a neboli splnené ani podmienky na jeho zmenu v tomto rozsahu (§ 388 CSP). Odvolací súd preto napadnutý rozsudok vo výrokoch I a II podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil (výrok I).

Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu proti výroku III napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o tom, že žalovaný 1 nemá nárok na náhradu trov konania, neboli splnené podmienky, aby odvolací súd preskúmaval vecnú správnosť napadnutého výroku, pretože odvolanie v tejto časti nemožno považovať za podané oprávneným subjektom. Rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým vyslovil, že žalovaný 1 nemá nárok na náhradu trov konania, sa nijako netýka práv a povinností žalobcu, preto ho nemožno považovať za rozhodnutie, ktoré bolo vydané v neprospech žalobcu. Subjektom oprávneným podať odvolanie je však len ten, v koho neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Keďže žalobcovi nesvedčí právo podať voči výroku III napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie, odvolací súd odvolanie žalobcu v tomto rozsahu podľa § 386 písm. b) CSP odmietol (výrok II).

Pretože týmto rozhodnutím sa konanie končí, musel odvolací súd rozhodnúť aj o nároku strán na náhradu trov odvolacieho konania (§ 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP). V danom prípade žalobca so svojím odvolaním neuspel a žalovaný 1 sa de facto odvolacieho konania nezúčastnil, takže odvolací súd podľa § 255 ods. 1 CSP a v súlade s judikatúrou (R 72/2018) priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania len žalovanému 2, a to voči žalobcovi (výrok III).

Senát odvolacieho súdu prijal toto rozhodnutie jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie za podmienok § 419 a § 420 CSP. Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto uznesenia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní treba popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, spisovej značky a označenie veci, ktorej sa týka, označenie a podpis dovolateľa) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, ktorý musí dovolanie a iné podania dovolateľa spísať, ibaže ide o prípady § 429 ods. 2 CSP.